

TER KENNISMAKING

Ton, Gijs, Netta en Marjan

Ton van Tilburg (1949) uit Barendrecht

We ontmoeten Ton op 11 maart 2017 in de rustige bovenzaal van restaurant de Pelgrim in Rotterdam Delfshaven. Ton is gehuwd, vader van drie kinderen, grootvader van één, bijna twee kleinkinderen. In mijn arbeidzaam leven ben ik begonnen in de automatisering, vertelt hij. Het was toen nog het tijdperk van de ponsband en de ponskaart - m'n broer noemt me weleens Piet Ponskaart. Later ben ik geswitcht naar Personeel & Organisatie bij het Deltaziekenhuis, Boumanhuis (verslavingsinstelling) en de Jeugdzorg en vervolgens als manager bij de ambulante hulpverlening (Dordrecht). Sinds m'n pensionering ben ik samen met m'n vrouw veel op pad in de natuur, als pelgrim, maar ook als *hospitalero* (Roncesvalles, Castrojeriz en Pieros). Via het internet publiceer ik jaarlijks een overzicht van de favoriete *albergues* op de *Camino Francès* (4.000 downloads). Verder doe ik vrijwilligerswerk, zoals bij het Filmfestival Rotterdam. Van de samenkomsten voor de regio Rotterdam herinner ik me een mooi verhaal in Puttershoek over een pelgrimage per auto langs de Paradores-hotels (dat moet het verhaal van Joop Kortekaas zijn geweest, MV). Als ik hem vraag naar zijn visie is Tons reactie: Een belangrijk aandachtspunt vind ik om goed te onderzoeken wat de doelgroep wil en hoe we onze leden langer zouden kunnen **binden**. Andersom is het natuurlijk zo, dat een interessant programma van activiteiten ook mensen trekt. Welke rol ik als nieuwe medebestuurder voor de regio zal gaan vervullen, ligt nog open en is onder meer afhankelijk van de toekomstige taakverdeling en de activiteiten die we gezamenlijk willen gaan ontplooiën.

Gijs Wendels (1959) uit Vlaardingen

We ontmoeten Gijs ook op 11 maart, na het gesprek met Ton, die gezellig nog even blijft hangen. Gijs vertelt dat hij 35 jaar getrouwd is en dat zijn vrouw (gezinsvoogd in Amsterdam) meedoet met jaargang 2017 van Heel Holland Bakt. Ze hebben drie kinderen, een pleegkind en een kleinkind. Gijs werkt als nachtportier (beveiligingsbeampte) - 's Nachts kun je rustig werken, zegt hij - bij het Havenziekenhuis en is daar ook twaalf jaar lid en enkele jaren voorzitter van de Ondernemingsraad geweest. Nu zijn werk in wat rustiger vaarwater komt, wil hij tijd vrijmaken voor onze regio. Hij is lid van het NGSJ sinds 2013 en informeert naar het aantal leden van de regio, budget en plannen voor (nieuwe) activiteiten. Er is altijd **een kans**, zegt Gijs, maar waaraan is behoefte? In de loop van het gesprek vertelt hij over z'n studie Theologie en communicatie (met bijzondere interviews), een maagverkleining - Vroeger woog ik 200 kg, lacht hij - en computeren als hobby.

Netta Michilsen (1954) uit Ridderkerk

Omdat LantarenVenster op de Rotterdamse Kop van Zuid op 25 maart pas om 11 uur open gaat drinken we koffie in het restaurant van Hotel New York. Netta legt haar dikke agenda op tafel en stelt zich voor. Ze is gehuwd, heeft een dochter en twee kleinkinderen. Ik werk als oncologieverpleegkundige op de palliatieve afdeling van het Erasmus MC Kankerinstituut locatie Daniel den Hoed, vertelt ze. Ik ben op dit moment bezig met een onderzoek in het kader van de complementaire zorg. Er staat De

Daniel den Hoed binnenkort een grote verhuizing te wachten naar het nieuwe EMC-gebouw. Medio juli ga ik na 50 jaar werken met pensioen. Netta heeft vanuit Nederland samen met haar man de *Camino Francès* gelopen, zo ook de *Ruta de la Plata*. In 2016 heeft zij gefietst vanaf Nederland tot Burgos. Ze houdt van directheid - niet om de hete brij heen draaien - en zit vol met toekomstplannen voor de regio, zoals *Café Saint Jacques*, meerdaagse ontmoetingen en *workshops*. Ons werk bij het Genootschap is **vrijwillig maar niet vrijblijvend**, zegt ze. Als afsluiting praat Marjan ons bij over de voorbereidingen voor het afscheid van Aart & Mieke Ligthart, die in volle gang zijn.

Marjan Blümer (1948) uit Rotterdam

Marjan, die de kostbare nalatenschap van Aart & Mieke Ligthart beheert, leverde haar gegevens voor deze serie portretten schriftelijk aan. Ik ga natuurlijk geen gesprek met mezelf voeren, zegt ze. Ik ben getrouwd geweest, heb geen kinderen en woon in de wijk Tussendijken (Delfshaven). In mijn werkzame leven ben ik psychiatrisch verpleegkundige geweest. De opleiding heb ik gedaan in het Deltaziekenhuis. Daar heb ik ook meer dan acht jaar gewerkt, totdat men de docentenopleiding blokkeerde en ik ben vertrokken - niks emancipatie, vond de leiding, een vrouw hoort thuis bij de kinderen. Vervolgens heb ik in verschillende verpleeghuizen gewerkt als afdelingshoofd, *troubleshooter* en als dag-, avond- en nachthoofd. Toen ik 65 werd en m'n contract niet werd verlengd ben ik ermee gestopt. Verder ben ik vertaler Engels en Spaans (HBO). Ik heb twee gidsen vertaald voor de route naar Santiago, getiteld *Te voet naar Santiago de Compostela* en *Te voet naar Santiago de Compostela, de kustroute*. Daarnaast heb ik altijd vrijwilligerswerk gedaan, van Wereldwinkel tot politieke partij en van zwemcoach tot chauffeur op de invaliden-bus van het laatste verpleeghuis waar ik gewerkt heb. Toen ik door de vertalersopleiding over de weg naar Santiago hoorde, ben ik gaan pelgrimeren. De eerste keer in 2004, later onder meer de *Camino de la Costa* en de *Camino Primitivo*. Samen met een werkgroep van het Genootschap heb ik het routeboekje van de *Camino de Invierno* vertaald en er een stuk van gelopen. Ook pelgrimsroutes buiten Spanje hebben mijn belangstelling als looper en als vertaler, zoals het *Olavspad* (Noorwegen), de *Via Regia* (Duitsland) en de *Hirschberger Jacobsweg* van Krzeszow naar Zgorzelec (Polen). In 2012 heeft Aart Ligthart me gevraagd om de administratie en de *mailing* voor de regio Rotterdam over te nemen - een hele klus, zeker in de periode (van meer dan een jaar) dat onze regio de landelijke voorjaarssamenkomst mocht organiseren (Gouda 2014). Wat meer **aan de weg timmeren** door onze regio lijkt mij overigens een goede zaak. We zouden de contacten (nu tweemaal per jaar) kunnen uitbreiden met bijvoorbeeld het organiseren van een *Café Saint Jacques* of wat meer *workshops*.

Villa Augustus (2007) in Dordrecht

De locatie ligt gunstig voor alle deelnemers aan een samenkomst met een etentje op 29 maart. Het doel is om te onderzoeken of het onderling klikt en - als dat zo is - om als team samen op weg te gaan voor de periode na het afscheid van Aart & Mieke Ligthart op 22 april. Onder de borrel komen wandel- en fietsverhalen ter tafel, ook een paar enge verhalen, en worden de nodige ervaringen uit de Zorg gedeeld. Zo komen Daniël den Hoed, Delta, Havenziekenhuis, Zuiderziekenhuis en De grote herberg (EMC) voorbij. Dan vraag ik me hardop af of het wel wijs is om met zoveel mensen uit dezelfde sector een bestuur te vormen. Men vindt van wel en voor we het in de gaten hebben zijn ook de rollen al verdeeld. Want het landelijk bestuur wil twee aanspreekpunten voor de regio, een voorzitter (regio-contactpersoon, Gijs) en een penningmeester (Ton). Marjan blijft als secretaris actief. Maar de ambitie is vooral om de uitdaging gezamenlijk op

te pakken. Voorbereiden is **samen denken**, zegt Gijs. Als om dit voornemen te bevestigen heeft Netta voor een ieder een herdenkingsmuntje van 5 PTAS (Pesetas) meegenomen uit het *Año Jubilar Compostelano* 1993... het klikt dus 😊. Marjan benadrukt nog eens: We zijn geen bestuur maar een regio-commissie. Na afloop in de trein terug tellen we onze zegeningen: Een gemotiveerd en evenwichtig samengesteld team, dat er zin in heeft. *¡Buen camino!*

De nieuwe regio-commissie Rotterdam in wording

mei 2017
Maarten Valkenburg